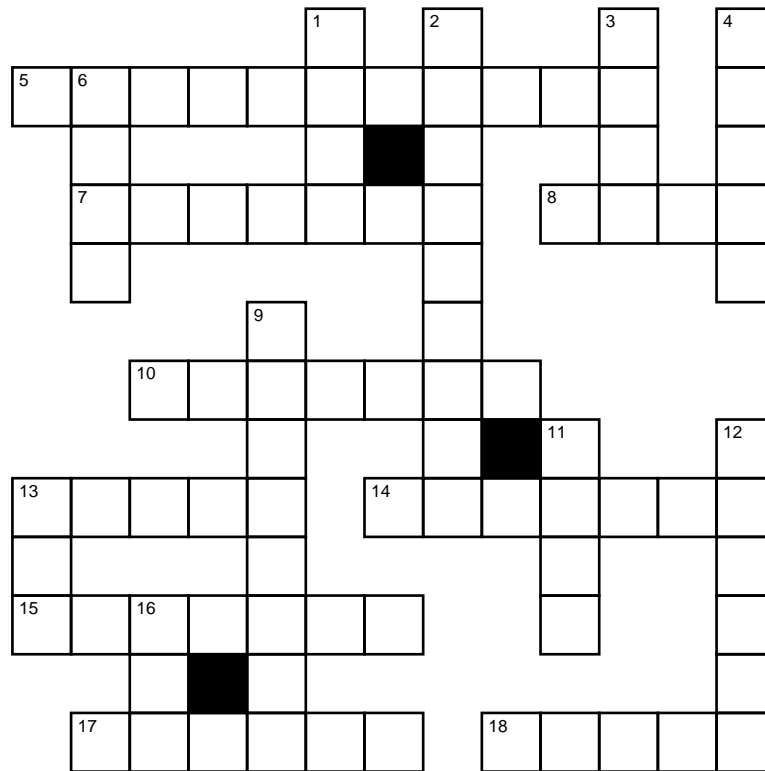

Encrucillado filosófico 8

galego.webdianoia.com

Horizontais

5. Termo que se aplica aos sistemas filosóficos que reducen o coñecemento á sensación.
7. Movemento relixioso da Grecia antiga, cuxa fundación atribúese a Orfeo.
8. A totalidade do que existe (dise tamén que é maior que as partes).
10. Operación pola que reunimos, agregamos, sumamos, integramos realidades ou conceptos.
13. Proceso de ser, de "chegar a ser" algo.
14. Defende que todas as cousas son un.
15. Seguridade no coñecemento; adhesión firme do suxeito ao contido dun enunciado.
17. Unidade indivisible e sen extensión, para Leibniz.
18. Para Aristóteles é tamén a esencia do obxecto.

Verticais

1. O contrario da orde.
2. Forma de razoamento que consta de tres proposicións, de xeito que dúas delas actúan como premisas e a outra coma conclusión.
3. Praza pública, nas antigas cidades romanas, onde se celebraban reunións, tratábanse os asuntos públicos e celebrábanse xuízos.
4. En xeral, toda norma ou modelo de conduta ou de doutrina.
6. O amor, pero grego...
9. Termo grego co que Aristóteles designa o acto, en canto oposto á potencia.
11. Relato imaxinario sobre as orixes.
12. Termo mediante o que se relaciona o suxeito cun predicado, nunha proposición ou enunciado.
13. Setecentos romanos.
16. Algúns din que no se pode bañar un dúas veces nel...

Encrucillado filosófico 8

galego.webdianoia.com

Horizontais

5. Termo que se aplica aos sistemas filosóficos que reducen o coñecemento á sensación. [SENSUALISMO]
7. Movemento relixioso da Grecia antiga, cuxa fundación atribúese a Orfeo. [ORFISMO]
8. A totalidade do que existe (dise tamén que é maior que as partes). [TODO]
10. Operación pola que reunimos, agregamos, sumamos, integramos realidades ou conceptos. [SINTESE]
13. Proceso de ser, de "chegar a ser" algo. [DEVIR]
14. Defende que todas as cousas son un. [MONISMO]
15. Seguridade no coñecemento; adhesión firme do suxeito ao contido dun enunciado. [CERTENZA]
17. Unidade indivisible e sen extensión, para Leibniz. [MONADA]
18. Para Aristóteles é tamén a esencia do obxecto. [FORMA]

Verticais

1. O contrario da orde. [CAOS]
2. Forma de razoamento que consta de tres proposicións, de xeito que dúas delas actúan como premisas e a outra coma conclusión. [SILOXISMO]
3. Praza pública, nas antigas cidades romanas, onde se celebraban reunións, tratábanse os asuntos públicos e celebrábanse xuízos. [FORO]
4. En xeral, toda norma ou modelo de conduta ou de doutrina. [CANON]
6. O amor, pero grego... [EROS]
9. Termo grego co que Aristóteles designa o acto, en canto oposto á potencia. [ENERGEIA]
11. Relato imaxinario sobre as orixes. [MITO]
12. Termo mediante o que se relaciona o suxeito cun predicado, nunha proposición ou enunciado. [COPULA]
13. Setecentos romanos. [DCC]
16. Algúns din que no se pode bañar un dúas veces nel... [RIO]